

77.779/32.
Видавництво Бібліотеки для науки та розвивки

Випуск 32.

Ціна 60 сот.

Воєнні Рекрутські пісні

Видане третє.

Видане третє.

ПЕРЕМИШЛЬ 1917.

Накладом краєвого Закладу катол. Видавництв
Едварда Унсінга в Перемишлі.

До всіх дорогих читачів!

Упрашає ся уклінно, перед замовленєм, перечитати докладно се оголошенє :

1. Всякі наші книжки посилаємо лишень за **ГОТ** тов, що хто хоче аби єму прислати яку книжку, ми наперед прислати тільки гроший, килько коштує та ка і крім сего 5 сотиків на поchtову оплату. Меньшу належить прислати в марках почтових в листі.

2. **За посліплатою :** то значить, що зара відборі книжок з пошти, мусить заплатити на поcht інакше поchtар не видасть книжок. Однакож посил посліплатою потягає за собою більше кошта бо аж 91 сот, тому найліпше зараз при замовленю при гроші.

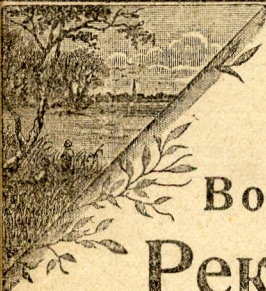
3. Хто замовляє більше книжочок, мусить крім того по 5 сот. за кожду книжочку, долучити ще 2 на рекомендацію, бо інакше посилка часто в дороз падає, а Видавництво за се відвічальности не бере.

4. При замовленях належить подати виразно а замовляючого, тов : Імя, назвиско, місце перебування місто ; як хто в місті, то і улицю і число дому) і по пошту.

Упрашає ся всіх дорогих Читачів о надсиланє адресів, також адресів всіх знайомих. Хто найбільшу кість таких адресів надішле нам, одержить красний дар

Адресувати просимо так :

Краєвий Заклад католицких видавни
Едварда Унсінґа в Перемишлі.

Восні Рекрутські пісні • // • // •

котрі мож співати підчас маршу
на ногу, в часї расту або в цугу

• • і •

ПІСНИ ЖАРТОВЛИВІ

Виданє третє.

19 779

• • •

Передрук застерігає ся!

ПЕРЕМИШЛЬ 1917.

Накладом краєвого Закладу католицьких Видавництв
Едварда Унсінга, ул. Водна ч. 6.

З друкарні Йосифа Стифіого.

Ш 3 (2-14и) - 6380

Слідуючі випуски, котрі дістати мож
в краєвім Закладі католицк. видавництв

Едварда Унсінга в Перемишли:

Байки і Казки

Том I. ціна 34 сот. : Том II. ціна 34 сот.

...

Провідіне Боже все чуває, дуже
займаюче оповіданє . . . ціна 36 с.

Печера пустинника . . . „ 34 „

Рінальдо Рінальдіні — великий
розбишака ціна 36 „

Вернигора, прегарна повість істо-
рична ціна 56 „

Висилає ся лиш за попереднім надісла-
нем готівки! На оплату почтову долучити
по 5 сот. від кожного тому і 25 сот. на
рекомендацію.

№ 6497
Львівська книжковна
неукова бібліотека

ЧАСТЬ ПЕРША.

Пісні рекрутски.

котрі можна співати підчас маршу
на ногу.

1.

Ой там в поли стоїть явор
Явор зелененький,
Ой там лежить, помирає,
Жовнір молоденький,
Ой там лежить помирає,
Жовнір молоденький.

Ой там лежить, помирає,
Головоньку клонить,
2. Там дівчина чорнобрива
Білі ручки ломить.

Заломила білі ручки
Від пальця до пальця,
2. Нема, нема, тай не буде
Жовніра коханьця.

Ой надійшов вівчаронько
 З своїми вівцями,
 2. Тай надибав жовніронька
 В лузі між корчами.

Ой вівчару, вівчароньку
 Дай до міста знати,
 2. Най приїде пан капітан
 Маю щось сказати.

Ой приїхав пан капітан
 З ясною шаблемою,
 2. Затужив він над жовніром
 Тай над головою.

Ой ти пане капітань,
 Дай до дому знати,
 2. Най приїде отець, мати,
 Мене поховати.

Приїхали отец, мати,
 Взяли ся питати:
 2. Щож ти сину жовнірино
 Гадаєш вмирати.

Щож ти сину жовнірино
 Гадаєш вмирати.
 2. Гдеж ся сину жовнірино
 Скажеш поховати?

Занесіть мя, поховайте;
 На низку долину,

2. Посадіть мені в голові
Зелену калину.

Будуть птички прилітали
Цьвіт з калини їсти,

2. Будуть мені приносили
Від милої вісти.

Всі птички ся позлітали,
Цьвіт з калини зїли,

2. Такої мені від милої
Правди не сказали.

2.

Смутно мені, смутно,

Як в вечер так рано
Смутно мені, смутно.

Як в вечер так рано,
Гей як в вечер, так рано.

2. На моім серденьку
Веселости мало,
Гей веселости мало.

2. Веселости моя
Деж ти ся поділа,
Гей деж ти ся поділа.

2. Ой там в чистім полію
На березу сіла,
Гей на березу сіла.

2. Вітрец повиває,
Березом хилляє,
Гей березом хилляє.
2. Тай мою веселість
Полям розганяє,
Гей полям розганяє.
2. Шкода мамцю, шкода
Цвіту рожевого,
Гей цвіту рожевого.
2. А ще гірше шкода
Хлопця молодого,
Гей хлопця молодого.
2. Забувже я забув
За дім, за родину,
Гей за дім за родину.
2. Лиш не можу забути
За свою дівчину,
Гей за свою дівчину.
2. Продай мамцю, продай
Коня вороного,
Гей коня вороного.
2. Будем викупляти
Хлопця молодого,
Гей хлопця молодого.

2. Як лиш го викупим
 Будусь віддавати,
 Гей будусь віддавати.

2. Та най перестануть
 Раз очі плакати,
 Гей раз очі плакати.

2. І най перестануть
 Люди говорити,
 Гей люди говорити.

2. Я з Іваном до Гробу
 Хочу разом жити,
 Гей хочу разом жити.

3.

Гей там в саді черешенька,
 З неї цвіток упав,
 Гей, гей з неї цвіток упав.

Машерують жовніроньки,
 Бо їх машер припав,
 Гей, гей бо їх машер припав.

Машерують, машерують,
 Щаслива їм дорога,
 Гей, гей щаслива їм дорога.

Вимахують хусточками
 Бувай мила здорова,
 Гей, гей бувай мила здорова.

Чомуж ти ми моя мати
Рано не збудила,
Гей, гей рано не збудила,

Коли наша компанія
З міста виходила,
Гей, гей з міста виходила.

Тому я тя моя доню
Рано не збудила,
Гей, гей рано не збудила.

Полюбилась жовніренька,
Абись не тужила,
Гей, гей абись не тужила.

Ой тужу я моя мати,
Ой тужу, я тужу,
Гей, гей ой тужу я тужу,

Іду в город зіля рвати,
По городі блуджу,
Гей, гей по городі блуджу.

Подивися моя доню
У горішну квартиру,
Гей, гей у горішну квартиру.

Спускають ся жовніроньки
З гори на долину,
Гей, гей з гори на долину.

Подиви ся моя доню
У горішне віконце,
Гей, гей у горішне віконце.

Так далеко жовніроньки,
 Як на небі сонце,
 Гей, гей як на небі сонце.

4.

Там на горі, на горі гу га га
 Там на горі на горі гу.

Там на горі, на горі гу га га
 Там на горі на горі гу.

2. Вівчар вівці зганяє гу га га
 Вівчар вівці зганяє гу.

2. Тай на хлопці моргає гу га га
 Тай на хлопці моргає гу.

2. Ой ви хлопці молодці гу га га
 Ой ви хлопці молодці гу.

2. Перекажить дівоньці гу га га
 Перекажіть дівоньці гу.

2. Най она ся віддає гу га га
 Най она ся віддає гу.

2. Тай на мене не здаєсь гу га га
 Тай на мене не здаєсь гу.

2. Бо я хлопець молодий гу га га
 Бо я хлопець молодий гу.

2. Ще до того військовий гу га га,
Ще до того військовий гу.
2. Копай доню коріня гу га га
Копай доню коріня гу.
2. З під білого каміня гу га га.
З під білого каміня гу.
2. Сполочи го на ріці гу га га
Сполочи го на ріці гу.
2. І звари го в молоці гу га га
І звари го в молоці гу.
2. Єще корінь не скипів гу га га
Єще корінь не скипів гу.
2. Ой як чабан прилетів гу га га
Як вже чабан прилетів гу.

5.

- Ходить, блудить
Жовнір по ліщині.
2. Ходить, блудить
Жовнір по ліщині.
2. Приблукав ся
Молодої дівчині.
2. Ти дівчино
Переночуй мене.

2. Не так мене
Як коника мого.
2. Мій то коник
Стайні незастоїть.
2. Царська зброя
Кілків не поломить.
2. Ти дівчино
Ти моє серденько.
2. Збудиш мене
Завтра так раненько.
2. Так раненько
Щоб кури не піли.
2. Щоб лебеді
На став не летіли,
2. Щоб жовніри
До глїду не стали.
2. Ворон коні
Коні осїдлали.
2. А дівчина
Так твердо заснула,
2. І жовніра
Збудити забула

2. Ой спить жовнір,
Ой спить молоденький.

2. Пробудив ся,
А то день біленький.

2. Ти дівчино
Велика зраднице.

2. Зрадилась ми
Хлопця молодого.

2. Ще ми зрадили
Коня вороного

2. Через твою
Червону припаску.

2. Ой стратив я
У цісаря ласку.

6.

 Тернем, тернем, там доріжка іде

2. Тернем тернем, там доріжка іде

2. Тов доріжков офіцери їдуть,

2. За собою много війська ведуть,

2. Чорні вуса підкручовані,

2. Сині очі позаплаковані,

2. А за ними отець, мати ідуть,

2. Свому сину подарунок несуть,

Ой ти сину, ти дитино моя,

2. А гдеж твоя люба, мила дружина.

Ой там в поли високая могила,

2. Ой там лежить моя люба дружина.

7.

Там під гаєм, під гаєм,
Під зеленим явором,
Раз, два, три, люба Україно,
Під зеленим явором.

Там корчина стояла,
Там дівчина гуляла.
Раз, два, три, люба Україно,
Там дівчина гуляла.

Там ся жовнір напивав,
Дівча собі сподобав,
Раз, два, три і т. д.

Ти дивчино молода,
Чи любиш ти жовніра,
Раз, два, три і т. д.

Я жовніра не люблю,
За жовніра не пійду,
Раз, два, три і т. д.

Витяг жовнір палаша,
Тай втяв дівці волося,
Раз, два, три і т. д.

Там цивільні стояли,
Тай жовніра злапали.
Раз, два, три і т. д.

Як жовніра злапали,
Назад руки звязали,
Раз, два, три і т. д.

Назад руки звязали,
На вахцимру віддали,
Раз, два, три і т. д.

Сидить жовнір один день,
Сидить жовнір другий день,
Раз, два, три і т. д.

А як третій ден настав,
До майора лист писав,
Раз, два, три і т. д.

До майора лист писав,
За що жовнір кару мав,
Раз, два, три і т. д.

Тай за яку причину,
Що полюбив дівчину
Раз, два, три і т. д.

Казав майор пустити,
Нема за що судити,
Раз, два, три і т. д.

8.

Затьміне сонця в р. 1914.

А в сучоту дуже рано
Сонце ся минуло,
Приснив ми ся сон чудесний,
Було ми не мило.

Снило ми ся, щом пращав ся
Зі свойов родинув,
З татом, з мамов, з жінков, з дітми
На віки покинув.

Ой не був то сон чудесний
Тільки справедливий,
Прийшов папір о півночи
Будять війта живо.

Серед жнив, та кінець літа
Смуток наступає,
Пращаєт ся син із батьком,
Мати умліває.

Всі войскові; всі старії
Діти покидають,
Жінка з жалю омліває,
Діти ся питають:

Коли тато повернет ся?
Повертай скоренько!
З воза снопи, засій жито,
Бо ми ще маленькі!

Ой як косов зітне зіле,
То зараз зів'яне,

Так не оден батько дітий
Своїх не догляне.

В війні нема перебору —
Бідний чи багатий,
До кого Бог пішле кулю
Мусить умирати.

Серед поля в темнім лісі
Явір зелененький,
Прашаєт ся бідний жовняр
З конем вороненьким.

З ким ся має він прашати,
Нї мами, нї тата,
Нема жінки, нема дітей,
Нї сестри і брата.

Нема кому заплакати,
Ані жалувати,
Нема кому на могилі
Хреста збудувати.

Ой не одна мати плаче,
Слезі проливає,
Пішлаб сто миль піхотою
Де син спочиває.

Пішлаб жінка з сиротами
На тую могилу,
Посадилаб на могилі
Червону калину.

Може камрат оповісти
Где він спочиває,
Бо він з ним попрощав ся,
То він добре знає.

11.693.

Не жури ся стара мати,
Тай отче старенький,
Похований в чистім поли
Твій син молоденький.

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

Не задавай мати дітям
Жалю великого,
За вітчину кров ся ліє
З твого миленького.

Звідки будеш мати знала
Що твій син в могилі,
Як ся довго битва тягне
На сто трийцять милі.

Будеш знала стара мати
Жінко, малі діти,
Кожий жовнір має бляшку
Мусять го глядіти.

Санітети знайдуть бляшку
Віддають старшому,
Старший в книжку записує —
Дають знать до дому.

Єсть там в spodнях у кишени
Із правого боку,

Львівська державна
наукова бібліотека

6497

Будет знала стара мати
За півтора року.

Будеш знала жінко, діти
Що не маєш тата,
Будеш знала сестро рідна
Що не маєш брата.

А в Янові, в Перемишли
Там ліс вирубали,
Ой там майстри для мародів
Шпиталь збудовали.

Ой волів би бідний жовнір
На війні вмирати,
Як би він мав до родини
Каліков вертати.

Витерпів біль у шпитали,
До дому вертає,
Як пристало на героя.
Других в бой взиває.

Не оден верне до дому,
Нічо не застає,
Нема жінки, нема дітей
Серце му ся крає.

Зачинає ся питати:
Хто в селі остав ся,
Жінка була, діти були
Як він вибирав ся.

Зходив цілу Угорщину
Тай цілі Карпати,
І питає він кожного
Де жінки питати.

Оден каже, як Москалі
З канонів стріляли,
Був то розказ, би ся люде
З села вибирали,

Другий каже, як втікали
То їх постріляли,
Третий каже, що Москалі
В Росію забрали

Ой котрому Бог дозволив
Застати родину,
Буде мовить, що ся вродив
В щасливу годину.

А ми за тих помолім ся,
Що пішли зі сьвіта,
А нам Боже благослави:
Всім многая літа!

И. Кабаль.

ЧАСТЬ ДРУГА.

Пісні рекрутські котрі співають ся в часі расту або в цугу.

1.

Всі птички канарочки
Весело співають,

2. Несмію я сказати,
Кого я кохаю.

Ой піду я в садочок
Где мій любий ходив

2. Зірву я там цвіточок,
Що мій милий садив.

Моя рука писала,
Незнала до кого,

2. А серце промовляло
До свого милого.

Ти їдеш на три літа,
За мене забудеш,

2. Пошукаєш си іншого
І з нею слюб возьмеш.

- Я їду тай поверну,
 За тебе не забуду,
 2. Бо я тя вірно люблю
 І з тобов слюб восьму

- По щось мя мати зродила,
 По що мя Бог зіслав,
 2. Кого я полюбила,
 Того ми Бог не дав.

- Ой пішла я на могилу,
 Где мій милий лежить.
 2. А я єго будила
 А він так твердо спить.

- Розлука наша, розлука,
 Чужая сторона,
 2. Ніхто нас не розлучив,
 Тільки сирая земля.

2.

Так тихо так пусто,
 Хоч сосен так густо,
 Не чути ні вітру в дуброві
 Не чути нікого,
 Крім слова одного,
 Солодкім словом любови.

Люби мене пташко,
 Менї щось так важко,
 Чи любиш не скажу — не знаю,
 Любилаб бою ся,

Казала матуся,
Полюбиш, не підеш до раю.

Любив я дівчину,
Я плачу, я гину,
Час буде на рай погадати,
Всім людям май роже,
Лиш нам ох! як Боже,
Невільно любитись, кохати.

Головку склонила,
На груди моя мила,
І серце до серця нрилягло,
Дівчатко вдрожало,
Тихенько вдихало,
Милого руками обняло.

В лісі мов у ночі,
Примружила очі,
Як цвітка в зеленім маю —
І сосна шепоче,
І птичка щегоче,
На що нам ще ліпшого раю.

3.

й пішла-б я на музику,
Ко-б дав батько пятака;
Закрутила-б на віки
Молодого козака.

Туп, туп ніженьками.
Цьок цьок підківками,

Гоп, цуп, га тропака,
Бо я з роду вже така!

Мабуть ненька моя мила,
За молоду як мак цвила;
Мабуть мене вже кохала.
Гарну доню виховала.

Туп, туп ніженьками
Цьок, цьок підківками
Гоп, цуп, га тропака.
Бо я з роду вже така!

На все село мене знають,
Кажуть: йша не така!
Хлопці в танцю вибирають;
Бо я люблю тропака.

Туп, туп ніженьками,
Цьок, цьок, підківками,
Гоп, цуп га трапака,
Бо я з роду вже така!

Бо хто щирю правду любить,
Каже: каждая з нас така!
Коли козак приголубить,
Серце бє ся тропака.

Туп, туп ніженьками,
Цьок, цьок підківками,
Гоп, цуп, га, тропака.
Бо я з роду вже така.

4.

Єїм день молотила,
Чех, чех, заробила,
І сама ся дивувала,
Що з козаком прогуляла.

Не жаль мені гроший,
Бо козак хороший;
Хоть всі гроші утратилам,
Але єго принадилам.

Козак гожий, козак милий,
Піду я з ним до могили:
Там травиця зелененька,
Там проспю ся молоденька.

Дуб, дуб зелененький,
А мій козак молоденький;
Як козака не любити,
Коли з ним є добре жити.

5.

Що дорозі жук, жук,
По дорозі чорний;
Подиви ся дівчинонько,
Який я моторний.

Який я моторний,
І в кого я вдав ся!
Хиба дати копу гроший,
Щоби женихав ся!

По дорозі галка,
 По дорозі чорна.
 Подиви ся козаченьку,
 Яка я моторна.

Яка я моторна,
 Гнучка, чорнобривка!
 Як побачиш, аж заплачеш,
 Що я віридлива!

6.

Хіхто-ж не винен, тільки я.

Тільки я, тільки я,
 Щом полюбила гультая,
 Гультая, гультая.
 Тільки пє, тільки пє,
 Прийде до дому, жінку бє,
 Жінку бє, жінку бє.

Є в сусіда гарний син
 Гарний син, гарний син.

Там то хороший вражий син,
 Вражий син, вражий син,

Личко біленьке хоч малюй,
 Хоч малюй, хоч малюй.

Губки румяні, хоч цілуй,
 Хоч цілуй. хоч цілуй.

Очи чорненькі, хоч дивись,
 Хоч дивись, хоч дивись,

Хлопець — хоч до серця тулись
 Цоч тулись, хоч тулись!

7.

Ой ходила дівчинонька беріжком,
 Заганяла качароньки батіжком;
 Іди, іди качоре до дому!
 Продам тебе жидови рудому.
 За три копи качора продала,
 А за копу дударика наняла:
 „Заграй мені дударiku на дуду,
 Нехай же я своє горе забуду;
 Колиб тобі горенько та печаль,
 То-б ти пійшов на улицю та кричав
 А тож тобі горенька не має
 Ой хтож тобі сі качорі звиває?“
 Була в мене дівчина уляна,
 Вона-ж мені сі качорі звивала,
 Була в мене дівчинонька Варвара —
 Вона-ж мені сі качорі порвала“.

8.

Коло млина яворина,
 Коло млина кладка;
 Я з нелюбим говорила,
 А за любим гадка.
 Щоби гори покопати,
 Ліси порівнати,
 Тогда-б видко було мені.
 Аж до його хати.
 На бесіді зі лругими,
 Скочно мені було,

Бо за лісом за горами,
Серце тебе чуло.

Ой чи гляну на зіроньки,
Чи на місяць ясний,
Виджу тебе мій миленький,
Твої очі красні.

Що-б я була така красна,
Як та зоря ясна,
Сьвітила-б я, знаю кому,
Ніколи не згасла

Сьвітила б я, сьвітила б я,
Ніколи не гасла,
Якби їшов до другої,
За хмари би м зайшла.

Чи ти мене моя мати,
В церков не ходила
Що-єь для мене сиротини,
Долі не впросила?

І до церкви я ходила,
І Бога просила.
Така тобі, моя доню,
Доля ся судила.

Ой піду я до церковці,
Богу ся помолю:
Возьми Боже життя моє,
Скороти недолю.

Як не верне тая річка,
 Що вже поплинула,
 Так не вернуть тії літа,
 Як щасливам була.

9.

Ах вже прийшла друга осінь,
 Листе опадає,
 Ах Боже наш милосердний:
 Тато не вертає.

Не вертає до домоньку,
 Наш тато коханий,
 Прийшла вістка з тої війни:
 Що вже закопаний.

На могилі, на татовій,
 Чорний ворон краче,
 Ой там жінка з діточками
 Безнадійно плаче.

Не плач, не плач моя жінку,
 І не плачте діти,
 Аж на другім ми там сьвіті
 Будем ся видіти.

Не одному Бог позволив,
 Дожити ще віка,
 А не оден ся поверне
 До дому каліка.

А як прийде до домоньку,
 Буде вповідати:

Як він мусів на тій війні
Тяжко бідувати.

Оповім ту моя жінко,
Як я набідив ся.
І як настав божий тиждень:
Водою не вмив ся.

Вмивав ся я що години
Гіркими слезами,
Та за свій край, той рідненький,
Разом з вояками.

Жінка буде вповідати
Як вона бідила,
Я що днини, що години
Слезами ся вмила.

Будуть діти вповідати
Яке жите мали:
По тиждєви вже на очи
Хліба не видали.

Будуть діти вповідати
Як москаль їх тішив:
Забив батька їх рідного,
Бодай ся повісив.

Пропав батько десь на війні
Як у воді камінь:
Помоліть ся мої діти
В віки, віків, амінь.

10.

Дай нам Боже добрий час,
Як у людей так і в нас,
І щасливу годину,
Возвеселім родину.

Ви матери з батьками,
Поставайте враз з нами,
Позьміть збан в середину,
Возвеселім родину:
Ой ну, ну, ну, ну, ну,
Розвеселім родину.

Ви малиї пендраки,
Витинайте гопакі,
Нуже живо, ну же ну,
Розвеселім родину:
Ой ну, ну, ой ну, ну,
Розвеселім родину.

Ви дівчата з хлопцями,
Повставайте враз з нами,
В так щасливу годину,
Розвеселім родину;
Ой ну, ну, ой ну, ну,
Розвеселім родину.

Веселого хлопака,
Всегда міна однака,
Натре в біді чуприну,
І веселить родину!
Ой ну, ну, ой ну, ну,
І веселить родину.

Най ся журить багатий,
 Де подіти дукати,
 А я бідний, не згину,
 Бо веселю родину:
 Ой ну, ну, ой ну, ну,
 Бо веселю родину.

Чиє серце єсть тверде,
 Най собі від нас іде,
 Най іде він в чужину,
 Бо він смутить родину.
 Ой ну, ну, ой ну, ну,
 Бо він смутить родину.

А так станьмо всі вколо,
 Засьпіваймо весоло.
 Най Бог в кожду годину,
 Розвеселить родину:
 Ой ну, ну, ой ну, ну,
 Розвеселить родину.

В нас родина вся одна,
 Ціла наша русь сьвята,
 Чи опанча, чи сердаки,
 Чи гуцул, чи подоляк:
 Ой так, так, ой так, так,
 Чи гуцул, чи подоляк.

До Дніпра, де Сан і Прут,
 Рускі річеньки плинуть,
 І від степів за Бескид!
 Всюди чесний, руский рід:

Ой наш рід, руский рід,
Хоть підем і за Бескид!

Най єщезався біда,
Най жиє нам свобода!
Рускі люди, руский край,
Руска мова і звичай!
Ой наш край, ой наш край,
Руска мова і звичай!

11.

Мир вам братя.

Мир вам братя, всім приносим,
Мир, то наших батьків знак,
Мира з неба всі днесь просим
Чи багатий чй бідак.

Разом руки си подаймо
І як братя ся любим,
Одні другим помагаймо,
К' спільній меті поспішим!

Щож нам нині на заваді?
Все вже зникло — тепер час!
Далій в мирі, далій в ладі!
В ім'я Боже, лише враз!

Мир вам! Мир вам, рускі діти
І гаразд вашим хатам;
Разом сили сполучите,
Добре, добре буде нам!

ЧАСТЬ ТРЕТЯ.

Жартобливі рекрутські пісні.

(Сьпівають ся на ноту коломийки).

1.

Ой женила мати,
Женила, женила,
Аж на мені поломила
Ясенові вила.

На що мені женити ся,
На що мені жінки,
Коли мені молодиці
Купують горівки.

А я хлопець комісарский,
Підімною кінь цісарский,
А я хлопець живий, живий,
Хитають ся в мене жили.

Ей одного ко́ня маю
Другого си куплю,

А таки ся богачеви
З дороги не вступю.

Або буду напивав ся,
Або буду бив ся,
Або у Станіславові
Крізь крати дивив ся.

2.

Їй ходив я до дівчини,
Ей ходив я ходив,
Біда мене принудила,
Господь би ю побив!

Бо як я ся не женив,
Шапка островерха,
А як я ся оженив
Чуприна на верха.

3.

Ой піду я на город,
Тай стану, тай стану,
Одна несе піриженьки,
А друга сметану.

Я пиріжка до кишені,
А сметата рідка,
Забирай ся дівчинонько
З сметанов до дідька.

4.

 ой кувала зазуленька,
 На городі в зілю,
 Там то я си погуляю
 В брата на весілю.

А як я ті коломийки
 Зачую, зачую,
 Через тії коломийки,
 В дома не ночую.

Ой гуляли парубочки,
 Аж корчма дудніла,
 Богацькая дівчинонька,
 Під корчмов сиділа.

Ой не сиди дівчинонько,
 Но їди до дому,
 Най тя вибіє мама добре,
 Тай прийдеш потому.

Ой по горі, по високої
 Пасли ся індики,
 Ой ничо ми на голові,
 Лиш одні музики.

5.

Як би не ти дівчинонько
 Тай не ти, тай не ти,
 Не стояв-би кінь вороний
 Коло воріт-впятий.

Як-би не ти дівчинонько,
 Тай не твоя мати,
 Не стояв-би кінь вороний
 Коло твоєї хати.

Як-би не ти дівчинонько,
 Тай не твої очі,
 Не стояв-би кінь вороний
 До темної ночі.

6.

Ой кувала зазуленька,
 Як гай розвивав ся,
 В Коломиї банда грала,
 Як я розбирав ся.

В Коломиї, в крайнім домі
 Там пани сиділи,
 І там мені молодому
 Кучери злетіли.

Як-же мені не тужити,
 Якже не плакати,
 Покидати тата, маму,
 Іти бідувати.

7.

Ой кувала зазуленька,
 Тай на фундаменті,
 Ой вписали миленького
 В першій регіменті.

А рекрутик молоденький,
Всі дороги знає,
До котрого села прийде
Все дівчину має.

Ой жовнір я, моя мати,
Ой жовнір я, жовнір,
Та як мені не вірите,
Дивіть ся на ковнір.

Ой служив я цісареві
Три літа, три літа,
Ничого ся не дослужив,
Лиш проглянув сьвіта.

8.

Якбим не був добрий хлопець,
Не був-бим жовніром,
Та не мав-бим синій кабат
З червоним ковніром.

Тож не дивись дівчинонько,
На кучери дрібні,
Бо вже тії кучерики,
Списані у Відни.

Коло млина яворина,
Явір похилив ся,
Як не возьму котру люблю,,
Не буду женив ся.

9.

Козак коня напував,
Дзюба воду брала;
Козак собі засьпівав,
Дзюба заплакала.

Козак:

Не плач Дзюбо моя люблю,
Поки я з тобою,
Як поїду в Україну,
Заплачеш за мною!

Хмара іде, дощик буде,
Ходімо до хати,
А там будем, Дзюбо люба
Собі розмавляти!

А що кому та до того,
Що я Дзюбу люблю,
А я своїй Дзюбі любій,
Черевички куплю.

Черевички з китайочки,
Пончошка єдвабна —
Якже Дзюбу не любити,
Коли Дзюба ладна!

Черевички з китайочки,
Пончошка з атласу —
Ходи Дзюба, моя люба,
Бо не маю часу.

Скажи Дзюбо, моя любо,
 Чи ти любиш мене?
 А я піду до матеньки,
 Просити о тебе!

А я тебе Дзюбо люблю,
 Сам Бог тоє знає,
 Проси мати, проси тата
 Нехай нас звінчає.

Коло млина конюшина —
 Явір похилив ся;
 Як ся з Дзюбов не оженю —
 Не буду женив ся.

А там в лісі на галузі,
 Сорока скрегоче;
 Ах мій Боже милостивий,
 Як ся тебе хоче.

Дзюба:

А там в лісі при дорозі
 Кокоче кокошка;
 Ой я того хлопця люблю,
 Що дзюбатий трошка.

Козак:

Якже Дзюбу не любити,
 Коли Дзюба ладна,
 А я Дзюбу поцілую,
 Тай на коня гайда!

Мати:

Не вір Дзюбо козакови,
 Та що люльку курить:
 Бо він мовить, що тя возьме,
 А він тебе дурить.

Не вір Дзюбо козакови,
 Що він огонь креще,
 Бо він піде до другої,
 А на тебе бреше.

Козак:

Ой прибіг мій кониченько,
 Та перед ворота.
 Вийди Дзюбо, моя люба,
 Красненька, золота!

Бодай тебе Дзюбо люба,
 Твої чорні очі!
 Не стояв би мій коничок
 До темної ночі.

Ой коню мій нещасливий,
 Треба від'їхати:
 А що було серцю миле —
 Треба занехати.

Ой піду я на гороньку,
 А на горі бузьки;
 Який такий та до Дзюби,
 А я до Гануськи.

Ой чия то керниченька,
 Де голуб купав ся,
 Ой чия то тая Дзюба,
 Що я в ній кохав ся.

Дзюба :

Ой вийду я на гороньку,
 Махну я рукою:
 Заверни ся козаченьку!
 Згину за тобою!

Козак :

А хто любить гарбуз, гарбуз.
 А я люблю диню;
 А хто любить господаря.
 А я господиню.

А хто любить губи, губи,
 А я печериці;
 А хто любить дівчатонька
 А я молодиці.

Дзюба :

Два голуби воду пили,
 А два колотили;
 Бодай тії не сконали,
 Що нас розлучили.

10.

 Ой дубе мій зелененький,
 Ой дубе мій, дубе,
 Гей я хлопець молоденький,
 З мене жовнір буде.

Там до мені, як задзвонять,
 Та в усі канони,
 Ой далеко ліпше вчуєш —
 Як у наші дзвони.

Родинонько, родинонько,
 Чи жаль тобі буде,
 Як я піду умирати
 Межи чужі люди.

Ой у поли край дороги
 Висока могила,
 Там на війні умер хлопець,
 Що я го любила.

11.

Засвистали козаченьки,
 В похід з полуночи;
 Заплакала Марусенька
 В свої чорні очі.

„Не плач, не плач Марусенько,
 Не плач, не жури ся,
 А за свого миленького,
 Богу помоли ся“.

Стоїть місяць над горою,
 Ти сонця не має;
 Мати сина в дороженьку
 Слезно провожає.

„Пращай милий мій синочку!
 Та не забавляй ся!
 За чотири неділеньки
 До дому вертай ся“.

„Ой радби я матусенько
 Скорійше вернуть ся —
 Та вже щось мій вороненький,
 В воротах піткнув ся.

Ой Бог знає, коли вернусь,
 В якую годину;
 Приймиж мою Марусеньку
 За свою дитину!

Прийми єї матусенько,
 Всі ми в Божій воли,
 Бо хто знає, чи жив вернусь,
 Чи ляжу на поли.

Ой не плачте, не журіть ся
 В тугу не вдавайтесь,
 Заграв кінь мій вороненький,
 Назад сподівайтесь.

12.

Шовій вітре, вітресеньку
 Там де тужить мила,

Нехай несуть там пісеньку
Твої легкі крила.

Повій вітре в її городець,
Де вінці сплітає;
Неси вісти, що молодець
Щиро ю кохає.

Ой погладь ю вітрusenьку,
По її личку білім;
Нехай знає її серденько,
Що я єї милим.

Най не плаче, най не тужить,
Вже час ся зближає;
Прийде милий приголубить,
Та з ню ся звінчає.

4.

Жоло моста трава росте,
Росте собі враз з мостом;
Їхав жовнір до дівчини
Через річку та возом.

Ти дівчино, дівчинонько,
Чи не будеш ти тужити,
Як я сяду, та поїду
Лиш до війська служити?

Ой не буду мій миленький,
Ой не буду, не буду!

Ти поїдеш за ворота,
Я о тобі забуду!...

Ти поїдеш за другії,
Я о іншим гадаю,
Ти поїдеш за третії,
Я вже іншого маю!

Ой виїхав молод' жовнір
Та за густі лози,
Обільляли дівчиноньку
На рученьках до гробу.

Ой казалась дівчинонько,
Що не будеш тужити,
А ти пішла за жовніром
В сиру земельку гнити.

14.

Над Прутом у лузі хатчина стоїть,
Живе там дівчина, хороша як цвіт.
В неї очі зірницї, що сьвітять в ночі,
Як бачиш їх хлопче, минай ся ї мри.

Над Прутом у лузі, де місяць зійшов,
Там хлопець до красної дівчини прийшов.
Солодка розмова із їх уст плине,
Тихонько дрімучий Прут далій тече.

Над Прутом, у лузі барвінок вже рвуть,
До шлюбу зелені віночки плечуть;

В хатині заграли і скрипка і бас,
А гості сьпівають: Веселість у нас.

15.

Ой у поли могила з вітром говорила:
Повій вітре буйнесенький, щоб я не зчорніла
Щоб я не чорніла, щоб я не марніла,
Щоб по мені трава росла, та щей зеленіла.
І вітер не віє і сонце не гріє,
Тільки в степу при дорозі трава зеленіє.
Ой у степу річка, через річку кладка,
Не покидай козаченьку, рідненького батька
Як батька покинеш, сам марно загинеш,
Річенькою бистренькою за Дунай заплинеш
Бодай тая річка, шуваром заросла,
Она мене молодого за Дунай занесла.
Бодай тая річка, риби не сплodiла,
Коли мене молодого на віки втопила.

16.

Ой на горі жито,
Колосом підбито.
Край дороги широкої,
Там козака вбито.

Ой вбито єго, вбито,
Затягнуто в жито.
Червоною китайкою
Оченька прикрито.

Ой вийшла дівчина
 З чорними очима,
 Тай підняла китайочку,
 Стала нарікати.

Ой вийшла другая,
 Та єще красшая.
 Устань, устань козаченьку
 Я твоя милая.

Устань мій козаченьку,
 Устань мій миленький,
 Ходить блудить цо улиці
 Кінь твій вороненький.

Та нехай він ходить,
 Та нехай він блудить,
 Прийде така годинонька,
 Що він мене збудить.

Та нехай він ходить,
 Та нехай віщує,
 Нехай іде до дівчини,
 Там переночує.

17.

Я в чужині загибаю,
 По чужині блуджу;
 За своєю родиною
 Білим цвѣтом нуджу.

Тут чужая сторононька,
 Та люди чужії,

Не пристануть до серденька,
Хоч і не лихії.

Най би які добрі люди,
Все не свої рідні,
Я чужая чужениця,
Межи ними бідний!

Ой по саду, винограду
Сумний похожаю,
Із чужини до родини
Гадки посилаю.

Ох милая родинонько,
Чи мене згадаєш?
Домовая стороненько,
Як же ти ся маєш?

Всюди люде купочками,
А я сиротою;
Всюди люди з іграшками,
А я зі слезою.

Нї з ким менї поплакати,
Нї з ким потужити...
Розтупай ся синїй Дунай,
Хоть би ся втопити.

Журба те не гризе нинї,
Журба гризла вчора;
Ой хто не був на чужинї,
Той не знає горя!...

13.

Єкажи мені правду, мій милий козаче,
 Що діяти серцю, як серце болить?
 Як тяжко застогне, як гірко заплаче,
 І в тяжким нещастю воно защемить?

Як горе, мов терне, всю душу поколе,
 Коли відцуралось від тебе усе,
 І ти, мов сухеє перекотиполе,
 Не знаєш куди тебе вітер понесе?

Е, ні скажеш мовчки: скосивши биличу
 Хоч рано і в вечер водою полій,
 Не зазеленіє, — кохай сиротину,
 А матери і батька не бачити їй.

От так і на сьвітї: Хто рано почує,
 Як серце застогне, як серце зітхне,
 Той рано й заплаче... А доля шуткус —
 Помянить, помянить, тай геть поляне.

І можнаж утерпіть — як яснее сонце
 Блисне і засияє для мїру всего.
 І гляне до тебе в убоге віконце...
 Осліпнеш, а дивиш ся усе на него.

14.

Ой на горі, в темнім борі, буйні вітри віють
 Ав долині, в полонині ватри в округ тліють.
 Там Галина мов калина, моя мила, гожа,
 Стоїть плаче мов дитина, мов росою рожа.

І мірточок, барвіночок та рожі зриває.
І плетучи з них віночок, щось собі думає.

Скажіть вітри, скажіть буйні, о чім так
думає?

Чи на мене тої хвилі хоть раз погадає.

Ой ви гори, темні гори, чого ви замовкли?
Побачивши моє горе та лице пожовкле.

Бо я бідний їй негідний в тузі загибаю;
Чи мя любить моя мила не знаю, не знаю!

Скажіть мені гори, скали, скажіть мні
[бідному,
Чи Галини серце стало, чи побідне мому?

Бо я тужу лілю слезоньки слезами зливаюсь
Веселої годиноньки вже не сподіваюсь.

Ой зазуле сивокрила, закуй ти сумненько,
Бо вже може моя мила продала серденько.

Щоб ти крила мав ватяжку, ти до неї ле-
[тів-би,
Серця твого тугутяжку прималій розбив би.

Я душею ю моєю так щиро полюбив.
В тихий вечер не раз з нею мило ся го-
[лубив.

Тоді місяць блідим оком на нас присьвічав,
І цвітучим їй уроком тужно приглядав.

І хлопці Гриця всі жалували,
 Чорнобривою всі проклинали;
 Не ма і не буде другого Гриця,
 Що го зігнала з сьвіта чарівниця.

Так як я знаю з сїнех до хати,
 Так я не знала чим чарувати:
 Ой суть у мене чари готові,
 Білеє личко, чорнії брови.

В суботу рано мати доню била:
 „Нащо ж ти доню Гриця отроїла?
 Не зналась того, що зїле уміє,
 Що Гриць сконає, ним когут запіє?“

— „Ой мати! мати! жаль ваги не знає
 Най ся Грицуньо у двох не кохає,
 Кохав він єще крім мене другою.
 Також дївчину чорнобривую.

Не був він вірний, казалам тобі,
 Най же він тепер спочиває в гробі;
 Най же не буде ні їй, ні мені,
 Най ся Гриць наїсть сирої землі.

Ой сеж тобі Грицю я так зробила,
 Що через тебе мене мати била.
 Оцеж тобі Грицю за теє заплатила,
 Із чотирох дощок темная могила!“

22.

Шовій вітре на Вкраїну,
 Де покинув я дївчину,

Де покинув чорні очі,
Повій вітре із півночі.

Між горами там долина,
Там в долині єсть хатина.
В тій хатині голубонька,
Голубонька, дівчинонька.

Повій вітре на схід сонця,
На схід сонця край віконця,
Край віконця, постель біла,
На постели — моя мила.

Зупини ся тишком — нишком
Над рум'яним, білим личком,
Над тим личком зупини ся,
Чи спить мила подиви ся?

Як спить мила не збудилась,
Нагадай її з ким любила,
З ким любила і кохала,
І любити присягала.

Як заб'єть ся її серденько,
Як дівча зітхне тяженько.
Як заплачуть чорні очі,
Повій вітре із півночі.

А як мила призабула,
Як нелюба пригорнула,
Ти розвій ся, в край долини
Поверни ся з України.

На схід сонця вітер віє,
Серце тужить, серце мліє,
Вітер віє, не вертає,
Серце з жалю ўмліває.

24.

Козак пана не знав з віка,
Він родив ся на степах,
Став ся птахом з чоловіка,
Возріс в кінських стременах.

Коли часом змучив ноги.
Під медведем в снігу спав.
Но на кожний голос тревоги,
Сотню Татар навязав.

До нас ворог не загостить,
Над ворогом цілий мир,
Наша шабля не запостить,
А все має сьвіжий жир.

Нераз жваво ми летіли,
Рабувати чужий край,
Всі померли як озріли,
Коня, списи і нагай.

Ой радби тоє знати,
Чи на сьвітї такий взріс,
Що не став би утікати,
Перед градом наших спис.

Ми не любим довго жити,
Шаблі сивий ус незнав,
Нам найлучше так кінчити,
Як би душу лихий взяв.

Нам найлучше у природі,
Пуща, ліжко — небо, стріп,
Кінь у боку на поводі,
На янцарці вусів сніп.

А атаман скоро свисне,
Вже Козака лук дзвонить,
А як коня в ногах стисне,
То всі вітри догонить.

Коли козак з врогом бєть ся,
Серце клепне як коса,
А як козак засьмієть ся,
То сьміють ся небеса.

Ой щасливий хто родив ся,
На пустині козаком,
Найщасливіший хто влюбив ся
В дівчиноньці над Дніпром.

24.

Бувай здорова! Я від'їзджаю,
В широ́кім сьвіті долі глядати,
Без тебе мила туги зазнаю,
Мені без тебе щастя не знати.

Як би щасливо з тобою жити,
З тобою день ми однов години;

Без тебе серце буде тужити,
Більше сто рази як за родиню.

Бо очка твої як дві зірничі,
Що просьвічають блудних на сьвіті,
Не раз сьвітили ясно в темниці
Мойого житя, любов окриті.

В вік не загине пам'ять о тобі,
В серцю моїм мила, так тя люблюю,
Хиба о тобі в гробі забуду,
Тепер хоть раз най тя поцілую.

Що на остаток бувай здорова,
А сли Бог разом судив нам жити,
Колись ся стритить наша дорога,
Би нас обоє разом злучити.

25.

Шрошу тебе, любий сину!
Не іди, не іди на чужину,
Бо в чужині, Бог там знає,
Яка доля тя чекає,
Як за кордон повандруєш,
Руської думки вже не вчуєш.

А ту ниву хто нам скосить,
І до жнива сніп позносить,
А зимою, мій коханий!
Хто худібки нам догляне?
Все утихне, все умовкне,
На калині листь пожовкне.

На весіля хто дружбити,
 А хто танець цпроводити,
 На сопілці хто заграє
 З дівчатами погуляє?
 Сестри твої хто розсьмішить,
 Матір твою хто потішить.

Прошу тебе, любий сину!
 Не іди, не іди на чужину,
 Бо як вернеш із чужини,
 До домоньку, до родини,
 Знайдеш сестри, будуть люди,
 Але матери вже не буде.

26.

и в луг підем всі з косами
 І як станем в ряд,
 Він устелить ся травою
 Скошенов під лад:
 Кождій з нас сокіл, легінь
 А всі разом як один.

Як нам коси затупіють,
 Поклепом клепцем;
 Руки наші не замліють,
 Скосим луг бігцем —
 І тоді лиш відпічнем
 Як траву вже всю зітнем.

Єсть куда гулять по поли,
 Батько наш Трофим,

Дасть нам хліба, дасть нам соли,
 З косами за ним,
 А як вийде Оля к'нам
 Скаже: слава легіням!

27.

Як ніч мя покрис,
 Зіронька затліє,
 Тоді казалась ти: прийдеш?
 Зіроньки сияють,
 Тебе виглядають
 Колиж, ах колиж, ти прийдеш?

А деж ся поділа,
 Ти доле щаслива,
 Подруго моїх давних лїт?
 Не вернеш ніколи,
 Пропалась поволи,
 Пропалась в облачний там сьвіт!

Судьба розлучила,
 З тобою мя мила,
 Натхнула мя гадков лиш тов,
 Де зірки яскраві

Гень в небо синяве,
 Возьми, ах! возьми мя з собов!

Нині сиротою,
 Плачу за тобою,

Голубко прийди, я тя жду;
 На знак тобов даний,
 В красу я убраний
 До тебе я люба піду.

28.

Гуморески.

Ой вже війна скінчила ся,
 Війска розпускають,
 Идуть до дом резервісти:
 Їх жінки витають.

І рахують свої діти
 Чи котре бракнуло:
 Лишив дома троє дітей,
 Четверте прибуло.

Тоді жінці так говорить:
 „Мусів ся приперти,
 Бо я лишав дітей троє
 А звідки четверте?!

А жінка му повідає:
 „Ту москалі були,
 Як зачали утікати,
 Дитину забули.

29.

Шрийшов москаль до вдовиці
 Що їй муж на війні:
 Дай хажайко что покушать —
 Я нет кушав нині.

А вона му відповіла:

„Нич їсти не маю“.

Лежить мило біле в шафі —
Москаль бере тай глядає:

Спорий кусок солонини,
Вже буду кушати.

Не будеш ти суча дочко
Пред другим ховати!

Біжить москаль, тай їсть живо
Аж піну пускає:

Де ти братец взяв сметану,
Другий го питає.

Москаль плює їй так каже:
Таж то не сметана,
Я вкрав з шафи гавятину:
Гірка не солена.

„Та кажі — другий мовить,
Как я покушаю,
Я на старий гавятині,
Дужесь добре знаю.“

Покушавши, він так каже:
Ти дурний Гаврило,
Ти замісто гавятини
Так кушаєш мило.

30.

З Желанєм Нового Року.

Вже відходить старий Рік,
Новий наступає,

Що ти робив старий батьку?
Так новий питає

Я був в війні каже старий,
Цілий рік тяженький,
Як я гірко набідився,
Мій сину рідненький.

Лишив мені тую війну
Вже мій батько. а твій дід,
Зайшов ворог в Галичину
И наробив сумних сьлід.

Пішли борці вже до гроба,
Кров поплила вже в потік,
Плачуть вдови з сиротами
Повний шпиталь є калік.

Мир най буде з новим Роком
І спокій від нині,
Мир най буде по всім сьвіті
І на Україні.

Сіймо цьвіти супокою
Сіймо гаразд на весь сьвіт,
Дай нам Боже жити в мирі,
Дай нам жити много лїт.

Дай нам Боже час спокою,
Дай нам Боже гаразд всім:
За Цісаря, за державу
Рани, смерть понесім.

Кров геройська у нас грає
 Українська на весь сьвіт,
 Австрійському Цісареві
 Заспіваймо: „Многая літ!“.

31.

Молитва.

Наш добрий Боже, котрий царствуєш
 Високо понад звіздами,
 Ти всі жалоби, та стони чуєш —
 Молим: Будь всегда з нами!

Дай, щоб Україна все процвітала,
 Й славу Твою несла сьвітами,
 Щоб аж під небо пісня лупала:
 Боже великий будь з нами.

Тобі все звісні всі наші муки,
 О Боже! чудний ділами!
 Кріпи-ж нас в злиднях,
 Боже наш, Боже будь з нами!...

СОДЕРЖАНЄ.

Часть І.

Стр.

Ой там в поли стоїть явор	3
Смутно менї смутно	5
Гей там в садї черешенька	7
Там на горі, на горі гу га га	9
Ходить, блудить	10
Тернем тернем, там доріжка іде	12
Там під гаєм, під гаєм	13
Затьміне сонця в р. 1914.	15

Часть ІІ.

Всї птички канарочки	20
Так тихо, так пусто	21
Ой пішла-б я на музику	22
Сїм день молотила,	24
По дорозї жук, жук	24
Нїхто-ж не винен тільки я	25
Ой ходила дївчинонька беріжком	26
Коло млина яворина ,	26
Ах вже прийшла друга осїнь	28
Дай нам Боже добрий час	30
Мир вам братя	32

Часть ІІІ.

Ой женила мати	33
Ей ходив я до дївчини	34
Ой піду я на город	34
Ой кувала зазуленька	35
Як би не ти дївчинонько	35

Ой кувала зазуленька	36
Якбим не був добрий хлопець	37
Козак коня напував	38
Ой дубе мій зелененький	42
Засвистали козаченьки	42
Повій вітре вітресеньку	43
Коло моста трава росте	44
Над Прутом у лузі хатчина стоїть	45
Ой у поли могила з вітром говорила	46
Ой ла горі жито	46
Я в чужині загигаю	47
Скажи мені правду мій милий козаче	49
Ой на горі в темнім борі	49
Не годи Грицю та на вечерницю	50
Повій вітре на Україну	52
Козак пана не знав з віка	54
Бувай здорова, я відїзд'жаю	55
Прошу тебе, любий сину	56
Ми в луг підем всі з косами	57
Як ніч мя покрие	59
Гумореска: Ой вже війна скінчила ся	59
„ Прийшов москаль	60
Вже відходить старий рік	61
Молитва	62

Упрашає ся всіх дорогих читачів, перед замовленем перечитати наперед пояснення, списані на 2 стороні окладинки. Упрашає ся уклінно о надсилення своїх адресів, а також адресів всіх знайомих.

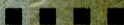
Хто найбільшу скількість таких адресів надішле нам, одержить красний дарунок.

АДРЕСУВАТИ ПРОСИМО:

Краєвий Заклад католицьких видавництв

ЕДВАРДА УНСІНІ

в ПЕРЕМИШЛИ — улица Водна

Що в нас мож замовляти?

Отже всякі книжочки до моленья вже від 30 сот., вистарчить подати ціни за яку хоче мати ся молитвенник. Дальше книжки до читаня та забави:

Дуже гарні ілюстровані Календари повні найцікавших повістей по 60, 80, 90 сот. по 1 і 2 Кор. можна замовляти від половини вересня аж до кінця грудня кожного року.

Сонники	по 10, 50 і 90 с.
Мудрости Саломона (забава)	20 „
Як Михась син Мельника ходив до неба по діамант	30 „
Доктор Михайл або дальша доля Михася, інтересне оповідане про борбу доктора з дияволом	30 „
Правдиве оповідане про прокляті скарби	20 „
Правдива ворожба будучности (з обр.)	30 „
Оповідане про Григория покутника	36 „

Вічний жид Агасфер, виданє нове . . .	26 с.
Про житє Св. Геневефи (виданє друге) . . .	60 "
Чародийна рожа і перстєнь, повістка о убогім Омарі і Зулмі, дочці Султана . . .	34 "
Пророцтво королевої Михальди . . .	40 "
Пророцтво королевої Михальди (вид. вел.) . . .	80 "
Книга духи, цікаве народне оповіданє . . .	50 "
Прокляті руїни і їх духи, цікаве народне опов. про шарлітана і чарівника . . .	40 "
Ой у полі кінєць убійника батька . . .	30 "
Ой ла Гийки (виданє друге) . . .	30 "
Ой ла Гийки (виданє друге) . . .	60 "
Я в сєни рекрутські (виданє третє) . . .	36 "
Скєтудна Катаринка (цікаве оповіданє) . . .	26 "
Воскрєшенє Лазаря, повість біблійна з ко- льоровими образцями . . .	60 "
Видінє Паломника в Брусалимі . . .	26 "
Три Божі Олова . . .	26 "
Про сїм Царів . . .	36 "
О терпеливій Олені . . .	30 "
Коляди з нот Щєдрївки, Йорданські пісни . . .	30 "
Про сироту Івася . . .	30 "
Вірність Пастирска Ісуса Христа (опов.) . . .	18 "
Про Кивона мученика (смішна істория) . . .	10 "
Піснь о Цісарєві Елисаветі . . .	10 "
Оповіданє про монаха-силача . . .	32 "
Оповіданє про мученицєство Християн . . .	1— "
Байки і казки Том I. . .	34 "
Байки і казки Том II. . .	34 "
Печєра пустинника (оповіданє) . . .	34 "
Зборничокъ набожныхъ пїсней . . .	24 "
Провідінє Боже все чуває . . .	36 "
Ринальдє Ринальдїні . . .	36 "

Окладинка служить за цїнник.
Просимо уважно всьо перечитати.

Жадайте всюда наших повістий!

"6797